

Politechnika Wrocławska

Wydział Elektroniki, Fotoniki i Mikrosystemów

Projektowanie algorytmów i metody sztucznej inteligencji

Projekt 1

Zadanie na ocenę bdb

Prowadzący:
Dr inż. Łukasz Jeleń

Wykonała:

Zuzanna Mejer, 259382

1. Wstępne założenia

Zadanie polegało na zaprojektowaniu i zaimplementowaniu algorytmu, który radziłby sobie z sortowaniem otrzymanych pakietów składających się z numeru i tekstu wiadomości. Do wykonania zadania przyjęto pewne założenia. Pierwszym z nich jest przyjęcie perspektywy Anny i jej komputera. Oznacza to tyle, że napisany program nie zajmuje się dzieleniem wiadomości na n pakietów oraz nie nadaje im numerów, gdyż wymienione czynności wykonywał, zgodnie z poleceniem, Jan na swoim komputerze. Zatem program został przygotowany tak, żeby pracować już z losowo ułożonymi i ponumerowanymi pakietami. Drugim przyjętym założeniem jest przesyłanie tych pakietów w jednym pliku tekstowym jako drugi argument wywołania podczas uruchamiania pliku wykonywalnego. Kolejnym założeniem jest forma zakończenia programu i wyświetlenie posortowanej wiadomości. Zdecydowano, że posortowana wiadomość nie tylko będzie wyświetlana na standardowym wyjściu, ale również będzie zapisywana do nowo tworzonego pliku nazwanego "uporządkowany list.txt".

2. Struktura danych

W celu zrealizowania zadania wybrano strukturę danych do przechowywania informacji (numeru i tekstu wiadomości), jaką jest kolejka priorytetowa na bazie listy dwukierunkowej. Poniżej przedstawiono uzasadnienie wyboru. Kolejka priorytetowa jest abstrakcyjnym typem danych, służącym do przechowywania zbioru elementów, przy czym każdy element posiada dodatkowe pole do przechowywania priorytetu (klucza). Zatem, z założenia, do kolejki priorytetowej można wprowadzać pakiety, składające się z numeru (priorytetu) i tekstu. Kolejnym argumentem przemawiającym za użyciem kolejki priorytetowej jest układanie elementów w kolejce kolejności priorytetu rosnąco. Lista dwukierunkowa umożliwia wstawianie elementu w dowolnym miejscu, nie tylko na początku lub na końcu listy, co pozwala na wydajne sortowanie elementów przy ich wstawianiu do kolejki. Analogicznie, lista dwukierunkowa pozwala także na usuwanie elementów z dowolnego miejsca.

3. Omówienie programu

3.1. Obsługa plików

Do obsługi plików została stworzona klasa o nazwie file z dwoma prywatnymi polami określającymi plik wejściowy in_file oraz plik wyjściowy out_file. Stworzone zostały metody służące do otwierania i zamykania plików wejściowych i wyjściowych (open_in_file, open_out_file, close_in_file, close_out_file), czytania (read_file) i sprawdzania końca (end_of_file) pliku wejściowego oraz zapisywania do pliku wyjściowego (write_out_file).

```
#ifndef OBSLUGA PLIKOW.HH
1
2
   #define OBSLUGA PLIKOW.HH
3
4
   #include <iostream>
5
   #include <string>
6
   #include <fstream>
 7
8
   class file
9
10
        private:
```

```
11
            std::fstream in file;
12
            std::fstream out file;
13
       public:
14
            void open in file(std::string name file);
15
16
            void open out file(std::string name file);
17
            void read file(int &key, std::string &text);
            void write out file(const std::string &text);
18
            void close_in_file();
19
            void close out file();
20
            bool end of file();
21
22
23
   #endif
```

Plik wejściowy podawany przy uruchomieniu programu ma domyślnie formę przedstawioną na poniższym zdjęciu. Na początku linii jest numer pakietu, a po spacji wiadomość.

```
1 Dzień dobry,
2 3 z prośbą
3 6 Pozdrawiam
4 2 piszę
5 4 o konsultacje.
6 5 Z góry dziękuję.
```

Rysunek 1: Format pliku wejściowego

3.2. Kolejka priorytetowa jako lista dwukierunkowa

Do zaimplementowania kolejki na liście dwukierunkowej, została stworzona struktura *node*, która ma dwa pola do przechowywania pakietu: *key* oraz *text*, oraz dwa wskaźniki na następny i poprzedni element: *next i *prev. Została stworzona klasa priority_ queue z pierwszym wskaźnikiem na początek kolejki: *header typu struktury node. Zostały zaimplementowane metody:

- comparison służy do porównywania wartości dwóch kluczy i jest wykorzystywana przy sortowaniu elementów podczas wprowadzania do kolejki.
- *insert* odpowiednik metody *push*; służy do wstawiania elementów do kolejki w dowolnym miejscu w kolejce, tak, aby tworzyć kolejkę uporządkowaną rosnąco.
- display_text odpowiednik metody top; odpowiada za wyświetlanie samego tekstu pierwszego elementu w kolejce.
- remove_minimum odpowiednik pop; służy do usuwania elementu z początku kolejki.
- empty zwraca informację o tym, czy kolejka jest pusta.
- return_minimum jest funkcją pomocniczą do zwracania tekstu pierwszego elementu w kolejce.
   Wykorzystuje ją metoda zapisywania do pliku.

• size - zwraca ilość elementów umieszczonych w kolejce priorytetowej.

```
#ifndef PRIORITY QUEUE.HH
1
   #define PRIORITY QUEUE.HH
 2
   #include <iostream>
3
4
5
   struct node
6
7
        int key;
        std::string text;
8
9
        node *prev = nullptr;
10
       node *next = nullptr;
   };
11
12
13
   class priority queue
14
15
   private:
16
       node *header = nullptr;
17
18
        bool comparison (int x, int y);
19
20
   public:
21
        void insert(int key, std::string text);
        void display text();
22
23
        void remove minimum();
24
        bool empty();
        std::string return minimum();
25
26
        int size();
27
   };
28
   #endif
```

3.3. Działanie programu

Program wykonuje następujące działania:

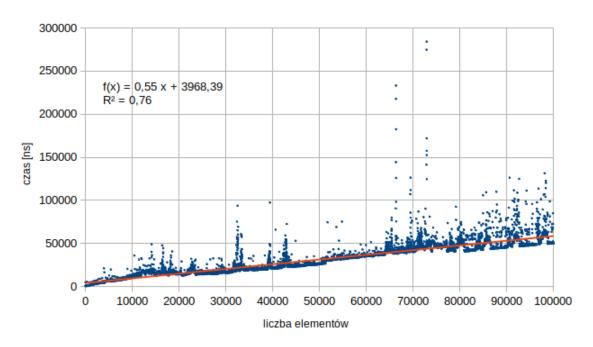
- 1. Otwiera zarówno plik wejściowy, podany jako argument wywołania pliku wykonywalnego, jak i wyjściowy, do którego będą zapisywane dane.
- 2. Aż do natrafienia na koniec danych w pliku, program sczytuje kolejne sekwencje, tworzy nowy element typu node, przypisuje do niego wartości klucza i wiadomości, a następnie wstawia w odpowiednie miejsce w kolejce, sortując rosnąco względem wartości klucza.
- 3. Kiedy nie ma więcej danych w pliku i kolejka jest już utworzona, następuje wyświetlenie tekstu elementu o najmniejszej wartości klucza na standardowe wyjście, zapisanie go do pliku wyjściowego oraz usunięcie go z kolejki priorytetowej. Ten etap powtarza się aż do wyczyszczenia całej kolejki.

```
#include "obsluga_plikow.hh"
1
2
       #include "priority queue.hh"
3
       #include <iostream>
4
5
        int main(int argc, char *argv[])
6
 7
          priority queue kolejka;
8
          file plik;
          int klucz;
9
          std::string tekst;
10
11
          plik.open in file (argv[1]);
          plik.open out file("uporzadkowany_list");
12
13
14
          while (!plik.end of file())
15
            plik.read file(klucz, tekst);
16
            kolejka.insert(klucz, tekst);
17
18
19
20
          while (! kolejka .empty())
21
22
            kolejka.display text();
23
            plik.write out file(kolejka.return minimum());
24
            kolejka . remove minimum ();
25
26
          std::cout << "\n";
27
28
          plik.close in file();
29
          plik.close out file();
30
```

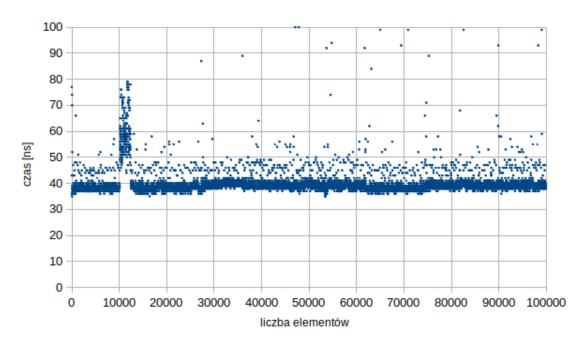
4. Analiza złożoności obliczeniowej

Najbardziej znaczące metody do badania złożoności obliczeniowej programu to metody insert oraz $remove\_minimum$. Ze względu na zastosowanie implementacji na liście posortowanej, można się spodziewać, że złożoność obliczeniowa metody insert będzie równa O(n), co oznaczałoby, że czas potrzebny do wykonania się tej metody będzie liniowo zależny od liczby elementów w pliku. Z kolei złożoność obliczeniowa metody $remove\_minimum$ powinna wynosić O(1), co oznaczałoby, że metoda ta jest stała w czasie - niezależna od liczby elementów w kolejce.

Przeprowadzono testy, które miały potwierdzić lub odrzucić przedstawioną hipotezę. W tym celu wykorzystano bibliotekę *chrono* i funkcję *clock*. Zmierzono zależność czasu w nanosekundach od liczby elementów (ograniczając się do 10 000 elementów). W przypadku badania metody *insert*, wykorzystano najgorszy przypadek, to znaczy, że w pliku wejściowym wartości kluczy były zapisane rosnąco, tak, aby metoda za każdym razem dodawała na koniec kolejki - wykonywała najwięcej przesunięć. Poniżej przedstawiono wykresy badanych zależności:

Rysunek 2: Zależność czasu działania metody insert od liczby elementów w kolejce

Rysunek 3: Zależność czasu działania metody remove minimum od liczby elementów w kolejce

Pomimo dużych odchyleń, można zauważyć, że wykresy potwierdziły hipotezę - metoda insert ma złożoność obliczeniową liniową O(n), a metoda $remove\_minimum$ ma złożoność obliczeniową stałą w czasie O(1).

5. Podsumowanie i wnioski

• Dobór struktury danych okazał się być dobry. Lista dwukierunkowa bardzo usprawniła działanie programu i efektywność metod.

- Lista uporządkowana sprawiła, że złożoność obliczeniowa metody insert oraz $remove\_minimum$ wyniosła kolejno O(n) oraz O(1). Zastosowanie listy nieuporządkowanej nie zmieniłoby ogólnej złożoności obliczeniowej programu.
- Można powiedzieć, że złożoność obliczeniowa programu jest funkcją liniową. Jest to dobry wynik, lecz dla dużej ilości danych lepsza byłaby złożoność w funkcji logarytmicznej.

6. Literatura

- 1. Wykład "Projektowanie Algorytmów i Metody Sztucznej Inteligencji"
- 2. M.T.Goodrich, R. Tamassia, D.Mount "Data Structures & Algorithms in C++"
- 3. https://cpp0x.pl/kursy/Kurs-STL-C++/Adapter-kolejki-priorytetowej-std-priority_queue/118 (do-step: 31.03.2022)